

आत्मगुणविकासनम्

विद्यार्थिनः अध्ययनेन साकम् आत्मनः गुणानां विकाशं कुर्युः । अन्यथा उत्तरकाले ते सुनागरिकाः न भवेयुः । एतदर्थं डॉ. निरञ्जनदाशेन विरचितोऽयं विषयः पुस्तकेऽस्मिन् सन्निवेशितः । कथ्यते “गुणाः सर्वत्र पूज्यन्ते पितृवंशः निरर्थकः” इति ।

एकदा सर्वेऽपि प्राणिनः अन्ये जीवविशेषाश्च सृष्टिकर्तुः ब्रह्मणः समीपं गत्वा तम् उक्तवन्तः - “भोः पितामह ! अस्माकम् अभियोगं शृणोतु भवान्” इति ।

ब्रह्मा उक्तवान् - “भवन्तः एकैकशः आगत्य निवेदयन्तु” इति ।

आदौ गर्दभः उक्तवान् - “हे प्रभो ! भवतः सृष्टौ पक्षपातः दृश्यते । यतः अत्र जीवानां मध्ये खाद्यखादकभावः अस्ति । अन्यच्च तेषु केचन बुद्धिमन्तः, अन्ये केचन मन्दाः इति जनाः मन्यन्ते । शृगालः बुद्धिमान् इति प्रथा अस्ति । जनाः मां बुद्धिहीनं मन्यन्ते । ते भारवहनकार्ये मां नियोजयन्ति । भवान् मां चतुरं करोतु । मम गुणान् शृगालाय ददातु” इति ।

ततः काकः उक्तवान् - “अहं जनानां सेवां करोमि । ‘का का’ कृत्वा रात्रिः समाप्ता इति जनान् प्रबोधयामि । परं मया उपकृताः अपि जनाः मद्विषये जुगुप्सन्ते, कोकिलमेव प्रशंसन्ति च । कोकिलस्य सुमधुरः स्वरः मम तु कर्कशः । अतः भवान् मम कण्ठं मधुरं, कोकिलस्य च कर्कशं करोतु” इति ।

बुध्बुधुरः उक्तवान् - “प्रभो ! मां निकृष्टजीविनं मन्यन्ते जनाः । उच्छिष्ट-अमेध्य-भक्षणेन माम् अस्पृश्यम् अपि मन्यन्ते ते । परम् उच्छिष्टं खादन् अपि मार्जारः तैः न तिरस्क्रियते । अतः मां मार्जारं करोतु” इति ।

ततः मण्डूकः अवदत् - “भगवन् ! सर्वे प्राणिनः ममोपरि निर्दयम् अत्याचारं कुर्वन्ति । सर्पः विनायासं मां खादति । ततः पलायितुमपि मह्यं शक्तिः न दत्ता भवता । विज्ञानच्छात्राः अपि मां छिन्दन्ति । अतः मां बृहत्कायं करोतु” इति ।

तत्पश्चात् विष्वक्षः अवदत् - “मम सर्वावयवे विषं भवति । अतः मां जातमात्रं दृष्ट्वा जनाः समूलम् उत्पाटयन्ति । तुलसीं तु सर्वे पूजयन्ति । अतः मा तुलसीं करोतु” इति ।

एवं सर्वेऽपि परगुणानां प्रशंसा कुर्वन्तः स्वगुणविषये अतृप्तिम् असहिष्णुतां च प्राकटयन् । तत्श्रुत्वा ब्रह्मा उक्तवान् - भवताम् अपेक्षां पूरयितुमहम् असमर्थः । सर्वे विष्णोः समीपं गच्छाम” इति ।

ततः सर्वेऽपि भगवतः विष्णोः समीपं गतवन्तः, स्वकीयम् अभियोगं श्रावितवन्तश्च । सकलं वृत्तान्तं

श्रुत्वा भगवान् विष्णुः उक्तवान् - “प्रवृत्तेः नियमानुसारमेव भवन्तः सर्वे सृष्टाः । तदनुसारमेव तिष्ठन्तु” इति ।

सर्वे एकस्वरेण अवदन् - “यदि वयं यथा इच्छामः तथा परिवर्तनं न करिष्यति तर्हि भूलोकं न गमिष्यामः एव” इति ।

एतत् औद्धत्यपूर्णं वचनं श्रुत्वा विष्णुः- “अस्तु, भवन्तः यथा इच्छन्ति तथा करिष्यामि । इदानीं गच्छन्तु” इति उक्तवान् । सन्तुष्टाः ते सर्वे अपि भूलोकमागतवन्तः ।

ततः भूलोकवासिनः अनुभूतवन्तः यत् काकाः कोकिलाः इव गायन्ति । गर्दभाः शृगालाः इव शब्दायन्ते कुक्कुरेषु मार्जारगुणाः दृश्यन्ते । बृहत्कायान् मण्डूकान् दृष्ट्वा सर्पाः भीत्या पलायन्ते । तुलसीं यः स्पृशति सः कण्डूतिम् अनुभवति । निम्बवृक्षाश्च मधुरायिताः ।

ईदृशं व्यतिक्रमं दृष्ट्वा भूलोकवासिनः विस्मिताः भीताश्च अभवन् । परिवर्तनं सोढुं ते न

सज्जाः । ते चिन्तितवन्तः यत् प्रलयकालः एव सन्निहितः इति । ते भगवन्तं प्रार्थितवन्तः - “भगवन् ! एतस्याः विपदः अस्मान् रक्षतु” इति । अन्यगुणान् प्रदर्शयतः प्राणिनः वृक्षान् सस्यानि च ते सर्वथा तिरस्कृतवन्तः एव ।

एवं लोकानाम् अनादरपात्रतां गताः विफलमनोरथाः ते सर्वे पुनः विष्णोः समीपं गत्वा निवेदितवन्तः- “हे भगवन् ! अस्माकमपराधं क्षाम्यतु । अस्मभ्यं पूर्वगुणान् एव ददातु । वयं सृष्टेः नियमं पालयन्तः यथापूर्वं जीवामः” इति ।

एतत् श्रुत्वा दयालुः विष्णुः उक्तवान्- “समतारक्षणं सृष्टेः धर्मः । गुणकर्मानुसारमेव भवन्तः सर्वे सृष्टाः । अधुना भूलोकं गच्छन्तु । स्वगुणैः बलीयांसः सन्तः सृष्टिप्रक्रियायां साहाय्यम् आचरन्तु” इति ।

सर्वेऽपि सन्तुष्टाः सन्तः भूलोकमागताः । सृष्टिप्रक्रियायाम् आत्मानं योजितवन्तश्च ।

टिप्पणी

एकदा - २६० (एकस्मिन् समये) । उक्तवन्तः - ६६६ (अवदन्) । सृष्टौ - ६६६ (सृष्टिमध्ये) । मन्दाः - ६६६ (मूर्खाः) । नियोजयन्ति - ६६६ (नियोजनं कुर्वन्ति) । निर्दयम् - ६६६ (निष्ठुरम्) । छिन्दन्ति - ६६६ (कर्तनं कुर्वन्ति) । स्वकीयम् - ६६६ (निजस्वम्) । सकलम् - ६६६ (अखिलम्) । अनुभूतवन्तः - ६६६ (अनुभवम् अकुर्वन्) । विस्मिताः - ६६६ (चकिताः) । विपदः - ६६६ (दुःखान्) । प्राणिनः - ६६६ (जीवाः) । निवेदयन्तु - ६६६ (निवेदनं कुर्वन्तु) । जीवानाम् - ६६६ (प्राणिनाम्) । मन्यन्ते - ६६६ (चिन्तयन्ति) । भगवन् - ६६६ (महाशय) । विनायासम् - ६६६ (अक्लेशेन) । अवयवे - ६६६ (अङ्गे) । श्रावितवन्तः - ६६६ (अश्रावयन्) । भूलोकम् - ६६६ (पृथिवीम्) । बृहत्कायाम् - ६६६ (विशालकायाम्) । सोढुम् - ६६६ (सहनं कर्तुम्) । क्षाम्यतु - ६६६ (क्षमां करोतु) ।

अभ्यासः

1. निजभाषया वाक्यद्वयेन वाक्यत्रयेण वा उत्तरं लिखत ।

- (क) सर्वे प्राणिनः ब्रह्मणः समीपं गत्वा किमुक्तवन्तः ?
- (ख) गर्दभः ब्रह्माणं किमुक्तवान् ?
- (ग) काकेन ब्रह्मा किमुक्तः ?
- (घ) कुक्कुरः ब्रह्मणे केन प्रकारेण स्वदुःखं निवेदितवान् ?
- (ङ) विषवृक्षः किमवदत् ?

2. निजभाषया एकपदात्मकं अतीव संक्षेपेण वा उत्तरं लिखत ।

- (क) सृष्टेः धर्मः कः ?
- (ख) किं दृष्ट्वा भूलोकवासिनः विस्मिताः अभवन् ?
- (ग) के मधुरायिताः ?
- (घ) कां दृष्ट्वा सर्पाः भीत्या पलायन्ते ?
- (ङ) गर्दभाः कीदृशं शब्दायन्ते स्म ?
- (च) सर्वे प्राणिनः कस्य समीपं गतवन्तः ?
- (छ) कां सर्वे पूजयन्ति ?
- (ज) विषवृक्षस्य कुत्र विषं भवति ?
- (झ) सर्पः विनायासं कं खादति ?
- (ञ) जनाः कम् अस्पृश्यं मन्यन्ते ?

3. सन्धिविच्छेदं कुरुत ।

सर्वेऽपि, अस्माकमपराधम्, भीताश्च, निम्बवृक्षाश्च, भूलोकमागतवन्तः, सर्वावयवे, पूरयितुमहम्, नियमानुसारमेव ।

4. सन्धिं कुरुत ।

एक + एकशः, अन्यत् + च, मत् + विषये, कोकिलम् + एव, मम + उपरि, तत् + पश्चात्, तत् + अनुसारम् + एव, श्रावितवन्तः + च ।

5. रेखाङ्कितपदानां विभक्तिनाम लिखत ।

- (क) अस्माकम् अभियोगं शृणोतु ।
(ख) भो प्रभो, भवतः सुष्टौ पक्षपातः दृश्यते ।
(ग) जनाः मां बुद्धिहीनं मन्यन्ते ।
(घ) कोकिलस्य सुमधुरः स्वरः ।
(ङ) मां मार्जारं करोतु ।

6. रेखाङ्कितपदानां विभक्तिकारणं लिखत ।

- (क) मह्यं शक्तिः न दत्ता ।
(ख) विषवृक्षः अवदत् ।
(ग) विष्णोः समीपं गच्छामः ।
(घ) भूलोकवासिनः विस्मिताः अभवन् ।
(ङ) समतारक्षणं सुष्टेः धर्मः ।

7. वाक्यानि रचयत ।

अपि, अधुना, उक्तवान्, श्रुत्वा, सोढुम्, अनुभवति, तथा, एतत्, एवम्, समीपम् ।

8. शुद्धम् उत्तरं निरूपयत ।

(क) कः बुद्धिमान् इति प्रथा अस्ति ?

(i) शृगालः

(ii) काकः

(iii) सिंहः

(iv) मार्जारः

(ख) रात्रिः समाप्ता इति कः जनान् प्रबोधयति ?

(i) कपोतः

(ii) काकः

(iii) चटकः

(iv) खंजनः

(ग) सर्पः विनायासं कं खादति ?

(i) मार्जारम्

(ii) मण्डूकम्

(iii) नकुलम्

(iv) शशकम्

(घ) कस्य सर्वावयवे विषं भवति ?

(i) विषवृक्षस्य

(ii) सर्पस्य

(iii) दुर्जनस्य

(iv) गजस्य

(ङ) सृष्टेः धर्मः कः ?

(i) भिन्नतारक्षणम्

(ii) ममतारक्षणम्

(iii) समतारक्षणम्

(iv) प्रभाप्रदर्शनम्

9. शून्यस्थानानि पूरयत । (कोष्ठकात्)

(क) सर्वेऽपि _____ सन्तः भूलोकमागताः ।

(ख) भवन्तः यथा इच्छन्ति _____ करिष्यामि ।

(ग) सर्वे _____ समीपं गतवन्तः ।

(घ) मह्यं _____ न दत्ता भवता ।

(ङ) भवान् मम _____ मधुरं करोतु ।

विष्णोः कण्ठं, सन्तुष्टाः, शक्तिः, तथा

